

INTERDISCIPLINARY PERSPECTIVES OF SOCIOECONOMIC SYSTEMS

DOI: 10.46340/eujem.2025.11.1.3

HISPANIC STREET AND PRISON GANGS IN THE UNITED STATES: ECONOMICS, SUBCULTURE, HIERARCHIES, AND CASE LAW

Dmytro Yagunov¹ , Attorney at Law, D.Sc. in Political Science, Ph.D. in Public Administration, MSSc in Criminal Justice, Member of the Howard League for Penal Reform

¹*Eberhard Karls Universität Tübingen (Tübingen, Germany), Vasyl Stus Donetsk National University (Vinnytsia, Ukraine)*

ЛАТИНОАМЕРИКАНСЬКІ ВУЛИЧНІ ТА В'ЯЗНИЧНІ БАНДИ У США: ЕКОНОМІКА, СУБКУЛЬТУРА, ІЄРАРХІЇ ТА СУДОВА ПРАКТИКА

Дмитро Ягунов¹ , Адвокат, доктор політичних наук, кандидат наук державного управління, MSSc in Criminal Justice, член Howard League for Penal Reform

¹*Університет імені Еберхарда і Карла (Тюбінген, Німеччина), Донецький національний університет імені Василя Стуса (Вінниця, Україна)*

Email: dmytro.yagunov@cpt.coe.int

Citation: Yagunov, D. (2025). Hispanic Street and Prison Gangs in the United States: Economics, Subculture, Hierarchies, and Case Law. *Evropský Časopis Ekonomiky a Managementu*, 11, 1, 23-45. <https://doi.org/10.46340/eujem.2025.11.1.3>

Abstract

This article focuses on Hispanic street and prison gangs, which – along with other gangs – constitute a significant and iconic phenomenon of contemporary political discourse in the United States, as well as social and economic life in this country.

In the XXI century, the prison systems of most countries continue to be characterised by the growing role of informal prison hierarchies. Under these conditions, the traditional classical goals of criminal punishment are increasingly turning into a fiction, with the goal of rehabilitating criminals being particularly marginalised. That is why in this article we aim to analyse the phenomenon of Hispanic street and prison gangs as a special form of criminal organisations in the prison systems of the United States, which, in addition, operate outside of prisons.

This study was conducted using *inter alia* the formal legal and content analysis methods, where the research is based on the US court decisions on Hispanic street and prison gangs, which are an important source of views of political elites and other social groups on the preconditions for the emergence, historical transformations and current state of the phenomenon of street and prison gang in the USA.

The study is based on the traditional leaders of influence – *the Mexican Mafia* and *Nuestra Familia*, around which many other Hispanic street and prison gangs move in their corresponding orbits of social and economic relations. In addition, in the structure of power relations between different

Hispanic street and prison gangs in the United States, a significant place is occupied by the relations of *vassalage* established between *the main actors (Nuestra Familia, the Mexican Mafia)* and *auxiliary power blocs* of the respective prison gangs. The main place in this context is occupied by *the Sureños and Norteños* gangs, which have long been in deadly competition.

Hispanic street and prison gangs constitute a significant and iconic phenomenon of contemporary political discourse in the USA, as well as social and economic life in this country. Most of them are *social communities* in the first place, not gangs. Hispanic gangs in the United States are an extremely complex political and social phenomenon characterised by dynamic development. Hispanic gangs operate not so much for profit (although the latter is certainly a priority), but rather to create a *collective identity* that is constructed and strengthened by shared, often criminal, experiences, especially acts of violence and manifestations of social control. Most of them rely on a mythical *notion of community*, a team concept, and an ideology based on bloody struggle against their main rival (or rivals) to maintain a vast, loosely organised social and criminal organisation.

Keywords: organized crime, prison gangs, street gangs, Hispanic street and prison gangs, prison violence, torture, torture prevention, case law.

JEL: K14, K42, D74, F22, P37, Z13.

Вступ

У цій статті ми продовжуємо розвивати тезу, що проблематика вуличних та в'язничних банд у США загострюється, не зважаючи на діяльність судів та органів правопорядку. Вуличні та в'язничні субкультури, сформовані у рамках неформальних ієрархій, та притаманне їм системне насильство продовжують існувати як об'єктивні елементи сучасних відносин влади, невід'ємна складова відносин влади та водночас продукт поширення дисципліни паноптичного зразку в суспільстві XXI століття (Yagunov, Melnychuk, et al., 2023; Yagunov, 2024a).

Як і раніше, в'язничні системи більшості країн світу продовжують характеризуються збільшенням ролі неформальних в'язничних ієрархій. За цих умов традиційні класичні цілі кримінального покарання дедалі більше перетворюються на фікцію, де особлива маргінальність припадає на мету «реабілітації злочинців».

Саме тому в цій статті нами ставиться за мету провести аналіз феномену іспаномовних вуличних та в'язничних банд як особливої форми злочинних організацій у в'язничних системах Сполучених Штатів Америки, які, на додаток, діють і за межами в'язниць.

Потрібно нагадати, що вуличні та в'язничні банди є не лише елементом національного американського кримінологічного та пенологічного ландшафту. Вони становлять значну частину соціального, економічного, культурного життя і, на додаток, більш ніж важливий елемент американського політичного дискурсу.

Станом на 2007 рік у США діяло щонайменше 30 тис. банд, які об'єднували понад 800 тис. членів. У цей період латиноамериканці становили 47% усіх членів банд, афроамериканці – 31%, білі – 13%, азіати – 6% (FBI, 2011).

Станом на 2009 рік вже понад 900 тис. членів банд проживали у межах місцевих громад по всій країні, а понад 147 тис. перебували у в'язницях.

Аналогічні висновки можна знайти і в спеціалізованих наукових дослідженнях (Skarbek, 2014). Так, американські дослідники вважають, що станом на сьогодні близько 15 % американських ув'язнених пов'язані з бандами; набагато більша частина ув'язнених підтримує зв'язки з в'язничними бандами через численні інституційні обмеження (Rugooz, 2022).

Вказана статистика кореспондує судовій практиці.

Так, у рішенні у справі *Johnson v. California* серед п'яти основних в'язничних банд у штаті Каліфорнія визначаються саме латиноамериканські банди *the Mexican Mafia* та *the Nuestra Familia*

(Justia, 2005a). Причому саме латиноамериканські банди посідають перші сходинки серед інших банд за показниками поширеності, впливу та соціальної небезпеки, залишаючи афроамериканські та білі супремасистські банди в числі явних аутсайдерів (Yagunov, 2024a).

Відтак дослідження проблематики іспаномовних вуличних та в'язничних банд характеризується великою актуальністю та відповідає потребам сьогодення.

Термінологія

У цій статті аналізуються іспаномовні (латиноамериканські) вуличні та в'язничні банди відповідно до традиційної класифікації американських органів правопорядку на вуличні, в'язничні та байкерські (Yagunov, 2024a). Поняття «латиноамериканська банда» та «іспаномовна банда» буде використовуватися як тотожні, якщо не буде зазначено іншого.

Попередні дослідження автора

У наших попередніх дослідженнях ми аналізували феномен в'язничних банд у США, Бразилії та багатьох інших країнах (Yagunov, D., Melnychuk, T., et al., 2023).

Крім того, ми проводили відмінності між неформальними ієрархіями ув'язнених та відповідними симулякрами в'язничних субкультур у країнах Західної Європи та США, з одного боку, та пострадянських країнах, з іншого (Yagunov, Polovyi, et al., 2023).

Білі супремасистські в'язничні банди та білі групи ненависті нами досліджувалося окремо (Yagunov, 2024b).

Враховуючи поширення афроамериканських вуличних та в'язничних банд у США, зазначений сегмент цієї системної протизаконності ми аналізували в окремій статті, присвяченій виключно афроамериканським бандам та поділу території США на сфери впливу відповідних організованих або напівоорганізованих угруповань (Yagunov, 2024a).

Методологія та новизна дослідження

Ця стаття не ставить за мету надати детальне історичне дослідження вуличних та в'язничних банд у США, адже такі дослідження були проведені великою кількістю американських істориків. Це дослідження, у першу чергу, проведене з використанням формально-юридичного методу та методу контент-аналізу, де в основу дослідження покладено велика кількість рішень американських судів щодо діяльності вуличних та в'язничних банд, які є важливим джерелом поглядів політичних еліт та інших соціальних груп на передумови появи, історичні трансформації та сучасний стан феномену американського вуличного та в'язничного бандитизму.

The Mexican Mafia та Nuestra Familia: головні актори та вороги

Серед величезної кількості іспаномовних банд у Сполучених Штатах Америки на першому місці перебувають традиційні лідери впливу – *the Mexican Mafia* та *Nuestra Familia*, навколо яких на відповідних орбітах соціальних відносин рухаються інші іспаномовні вуличні та в'язничні банди.

The Mexican Mafia, або *La Eme* діє у в'язницях США з 1957 року, коли 13 членів іспаномовних вуличних банд об'єдналися у виправному закладі для молодих злочинців у м. Трейсі (Каліфорнія).

The Mexican Mafia складається переважно з латиноамериканців, хоча іноді зустрічаються білі члени, хоча це є більше винятком, аніж правилом. Традиційно *the Mexican Mafia* складається з іспаномовних ув'язнених, які народилися і виростили в США, а також з банд *Sureños* з південної Каліфорнії, які упродовж тривалого часу віддають традиційну данину *the Mexican Mafia*.

Свого часу, діючи у відповідь на зростання насильства, Департамент виконання покарань штату Каліфорнія перевів деяких членів *the Mexican Mafia* до інших в'язниць, зокрема до в'язниці

Сан-Квентін. Ця акція ненавмисно допомогла *the Mexican Mafia* рекрутувати нових членів як у в'язницях, так і в колоніях для неповнолітніх у Каліфорнії.

Наразі *the Mexican Mafia* вважається найпотужнішою бандою у каліфорнійських в'язницях, яка налічує до 400 офіційних (дійсних) членів та близько 1000 кандидатів на членство, які беруть участь в її злочинній діяльності та прагнуть стати повноправними членами. Упродовж 1970-1980-х років саме *the Mexican Mafia* створила модель використання своєї влади у в'язницях для контролю та отримання прибутку від злочинної діяльності у вільному суспільстві.

Високопоставлені члени *the Mexican Mafia*, які сидять у приватних камерах по 23 години на добу, все ще мають можливість спілкуватися зі своїми спільниками, використовуючи різні методи – від зашифрованого зв'язку на в'язничних водопровідних трубах до контрабандних листів.

Як це не дивно, але *the Mexican Mafia* та найбільш відома біла супремасистська банда *the Aryan Brotherhood* є союзниками. Вони «працюють» разом, щоб контролювати проституцію, торгівлю наркотиками та зброєю, а також «наїзди», втечі або вбивства. Водночас *the Mexican Mafia* та *the Aryan Brotherhood* є спільними ворогами афро-американської банди *the Black Guerilla Family*.

Є дуже важливим факт, що нерідко *the Mexican Mafia* організовує замовні вбивства, які виконує саме *the Aryan Brotherhood*. Власне, в американському ландшафті протизаконності такий симбіоз набув ознак традиційності.

Дійсні та асоційовані члени банди залишаються вірними злочинній організації як у в'язниці, так і за її межами, особливо в містах Південної Каліфорнії, таких як Лос-Анджелес і Сан-Дієго.

The Mexican Mafia є головним актором у переліку латиноамериканських банд та однієї з головних у переліку усіх вуличних та в'язничних банд у США. Вона здійснює свій вплив на інші банди Каліфорнії, погрожуючи розправою над їхніми членами, якщо вони потраплять до в'язниці. Банди та наркоторговці, які відмовляються платити «податок» за захист *the Mexican Mafia*, часто піддаються вбивствам або погрозам вбивства.

Хоча *the Mexican Mafia* є високоорганізованим злочинним угрупованням, вважається, що на сьогоднішній день банда не має єдиного лідера. Вважається, що у в'язницях до складу банди входять щонайменше 150 «дійсних» членів, які мають повноваження віддавати накази про вбивства. За різними оцінками, *the Mexican Mafia* налічує понад 30 тис. членів різного рівня по всій території США.

The Mexican Mafia має воєнізовану структуру, що включає «генералів», «капітанів», «лейтенантів» і «сержантів». Ті, хто має звання нижче «сержантів», вважаються «солдатами», яких іноді називають «*carnales*».

Серед символів *the Mexican Mafia* є зображення чорної руки. Основним символом банди, який часто використовується в татуваннях її членів, є національний символ Мексики (орел і змія) на вершині полум'яного кола над схрещеними ножами.

Члени *the Mexican Mafia* часто використовують число «13» для ідентифікації банди, оскільки літера «М» є 13-ю літерою англійського алфавіту. Так само, інші банди, які «працюють» під «парасолькою» *the Mexican Mafia*, використовують число «13» для самоідентифікації та залякування ворогів, конкурентів та жертв.

Так, наприклад, однією з найбільш жорстоких банд Каліфорнії вважається *Puente 13 (P13)*, заснована ще у 1953 році під назвою *Old Town Puente*. Проте згодом вони відмовилися від цієї назви, пізніше додавши «13», що означає приналежність до *the Mexican Mafia*.

До союзників *the Mexican Mafia* належать такі банди та кримінальні синдикати, як *Armenian Power*, *the Aryan Brotherhood*, *Gambino crime family*, *Independent Soldiers*, *Los Angeles crime family*, *Mexikanemi*, *Mongols MC*, *MS-13*, *Sinaloa Cartel*, *Sureños*, *Tijuana Cantrell*, *Hells Angeles MC (1960 – 1980 роки)*.

Ворогами *the Mexican Mafia* вважаються *Nuestra Familia*, *Norteños*, *the Black Guerilla Family*, *the Bloods*, *Los Zetas*, *Hells Angels MC* (з 1980-х років).

У свою чергу, *Nuestra Familia* – це злочинна організація мексиканських американських в'язничних банд, що походить з Північної Каліфорнії.

Nuestra Familia була організована у виправному навчальному закладі в Соледаді (штат Каліфорнія) у 1965 році. Головною причиною було те, що, хоча *the Mexican Mafia* спочатку була створена для захисту іспаномовних американців у в'язницях, члени *La eMe* жорстоко поводитися з ув'язненими *chicanos* із сільських фермерських районів Північної Каліфорнії.

Тому наприкінці 1960-х років іспаномовні ув'язнені в'язничної системи штату Каліфорнія почали розділятися на дві конкуруючі групи – *Nuestra Familia* та *the Mexican Mafia* – відповідно до розташування їхніх рідних міст (лінія поділу з півночі на південь проходить через Бейкерсфілд, штат Каліфорнія).

Отже, ув'язнені, які сформували *Nuestra Familia*, об'єдналися, щоб захиститися від *the Mexican Mafia*, але згодом стали займатися торгівлею наркотиками, здирництвом і пограбуваннями *Nuestra Familia* не була визнана в'язничною бандою Департаментом виконання покарань Каліфорнії до 1979 року.

Nuestra Familia має офіційний письмову Конституцію і налічує близько 250 дійсних та 1000 асоційованих членів. Хоча *Nuestra Familia* – це передусім банда *chicanos*, членство в ній іноді поширюється на інших латиноамериканців, а також на осіб, які не є латиноамериканцями.

Жінкам не дозволяється ставати повноправними членами *Nuestra Familia*, але їх іноді використовують для спілкування та перевезення наркотиків, оскільки вважається, що їх рідше помічають правоохоронці.

У письмовій конституції *Nuestra Familia* подається виключно як мілітаризована організація, якою керує *Nuestro General (NG)*, який є вищою владою в Організації. Виключно він може оголосити війну для всієї Організації, і якщо Організація перебуває у стані війни, мир не може бути встановлений до оголошення про це від *NG*.

Члени *Nuestra Familia* носять червоні бандани, щоб ідентифікувати себе. Інші символи включають використання числа «14» або «XIV», оскільки буква «N» є 14-ю літерою англійського алфавіту. Члени *Nuestra Familia* часто використовують зображення сомбреро з мачете як символ своєї банди.

Союзниками *Nuestra Familia* є мексиканські картелі, *Norteños*, *the Black Guerilla Family*, *the Bloods*, *the Crips*, *the Latin Kings*.

Ворогами *Nuestra Familia* є *the Mexican Mafia*, *Sureños*, *the Aryan Brotherhood*, *Fresno Bulldogs*, *Mexikanemi*, *the Texas Syndicate*.

Відносини васалітету та «піхотинці» головних акторів

У загальній структурі відносин влади між різними латиноамериканськими вуличними та в'язничними бандами у США вагоме місце посідають відносини васалітету, створені між головними акторами (*Nuestra Familia*, *the Mexican Mafia*) та допоміжними силовими блоками відповідних банд.

Основне місце у цьому контексті посідають союзи банд *Sureños* та *Norteños*, між якими вже тривалий час існує смертельна конкуренція (Justia, 2024).

Sureños, також відомі як *Southern United Raza*, *Sur 13*, або *Sureños X3* – це групи слабо пов'язаних між собою банд, які платять данину *the Mexican Mafia*, перебуваючи у в'язницях штатів і федеральних органів влади США, і, власне, перебувають у сфері впливу *the Mexican Mafia*.

На волі багато банд *Sureño* ворогують між собою, а тому криваві бійки є поширеним явищем серед різних банд *Sureño*, навіть якщо їх об'єднує спільна ідентичність. Проте єдиний раз, коли це суперництво відходить на другий план, – це коли вони потрапляють до в'язниць.

Наприклад, дуже індивідуалізована та відокремлена вулична банда *Playboys 13* конкурує з більшістю інших банд *Sureño*, адже серед членів банди *the Playboys* поширена позиція, що всі інші банди є їхніми ворогами. Проте водночас вони ототожнюють себе з *the Mexican Mafia*, а тому через свою приналежність до *the Mexican Mafia*, перебуваючи у в'язниці, вони відкладають в сторону суперництво з іншими членами банд *Sureños*, створюючи єдиний фронт захисту від *Nuestra Familia*, *Norteños*, а також численних білих та афроамериканських банд.

Станом на сьогодні *Sureños* є національним злочинним угрупованням у США.

Для того, щоб розкрити сутність банд *Sureños*, потрібно ще раз нагадати, що свого часу *the Mexican Mafia* була сформована, зокрема, для захисту від інших груп ув'язнених і набирала своїх членів з численних вуличних банд іспаномовних американців. Проте згодом виникло суперництво між іспаномовними ув'язненими з Південної Каліфорнії та Північної Каліфорнії.

В основі *Norteños* було покладено цінності мексиканського робітничого та сільськогосподарського руху. Тому *Sureños* з презирством ставилися до *Norteños* – мексиканських американців з сільськогосподарських районів Північної Каліфорнії, – вважаючи їх недосвідченими та соціально відсталими. У той же час як *Norteños* вважали *Sureños* – мексиканців з Південної Каліфорнії – надмірно американізованими.

До 1967 року *the Mexican Mafia* намагалася об'єднати всі мексикано-американські банди в Каліфорнії, і було докладено спільних зусиль, щоб покласти край суперництву між різними угрупованнями та об'єднати їх у найбільшу в'язничну банду штату. Однак суперництво між жителями Півночі та Півдня зміцнилося після інциденту, коли член *the Mexican Mafia* у в'язниці Сан-Квентін смертельно поранив свого сусіда по камері – латиноамериканця з Північної Каліфорнії – у суперечці за пару черевиків.

Після цього жителі Півночі сформували в'язничну банду *Nuestra Familia* для захисту від *the Mexican Mafia*, банди Півдня. І щоб відрізнити себе від сільськогосподарських робітників з Північної Каліфорнії, члени *the Mexican Mafia* почали називати членів банди, які працювали на них, *Sureños* – іспанський термін, що означає «Жителі Півдня».

Відповідно, ув'язнені з Північної Каліфорнії, які були пов'язані з *Nuestra Familia*, стали відомі як *Norteños*, або *Northerners*.

Коли *Sureño* запитують, що означає бути *Sureños*, вони відповідають: «*Sureño* – це солдат *the Mexican Mafia*».

В об'єднаній справі *United States of America v. Rodriguez, United States of America v. Murillo, United States of America v. Munca* судом було прямо вказано на те, що *Sureños* – це іспаномовні члени банд, які, коли потрапляють до в'язниці, об'єднуються в групу. *Sureños* – це рекрутинговий резерв для *the Mexican Mafia*, «вони вважаються піхотинцями *the Mexican Mafia*». *Sureños* займаються злочинною діяльністю для в'язничної банди *the Mexican Mafia*. Вони підкоряються наказам і розпорядженням *the Mexican Mafia* щодо їхньої злочинної діяльності, їхніх правил, норм і того, як вони поведуться у в'язниці» (Justia, 2013, 2015, 2022).

У результаті цих в'язничних війн всі іспаномовні вуличні банди Каліфорнії приєдналися до рухів *Sureño* або *Norteño*, за рідкісними винятками (такими як *Fresno Bulldogs* або *Maravilla* зі східного Лос-Анджелеса). Так, завдяки своїй чисельності *Fresno Bulldogs* є єдиною іспаномовною бандою в Департаменті виправлення та реабілітації Каліфорнії, яка може залишатися незалежною.

Основний оплот *Sureño* знаходиться на півдні Каліфорнії. Вони мають значну присутність у Каліфорнії, Неваді, Аризоні, Техасі, Нью-Мексико та Юті. Меншою мірою вони присутні в Іллінойсі, Оклахомі, Джорджії, Орегоні та Вашингтоні, а деякі з них поширилися навіть на схід до Нью-Йорка.

Sureño були задокументовані в американській армії, їх можна знайти як на американських, так і на закордонних базах. Їх також можна зустріти в деяких частинах Мексики.

Sureño також підтримують зв'язки з різними організаціями наркоторгівлі, що базуються в Мексиці. Їхню діяльність підтверджено в 35 різних штатах США. *Sureño* тісно пов'язані з *the Gulf Cartel*.

Sureños використовують число «13», яке представляє літеру «M», тринадцяту літеру алфавіту, щоб позначити свою вірність *the Mexican Mafia*.

Так, наприклад *Playboys 13*, які належать до банд *Sureño*, використовують число «13», щоб показати свою приналежність до *the Mexican Mafia*.

Найпоширеніші маркування та/або татуювання банди *Sureños* включають (але не обмежуються ними) *SUR, XIII, X3, 13, Sur13, Uno Tres, Trece* і три крапки, розташовані як на гральному кубуку. Значок *X3* також часто можна побачити на графіті.

Союзниками різних банд *Sureños* є *the Mexican Mafia, the 18th Street, Armenian Power, the Aryan Brotherhood, the Avenues, El Monte Flores, Familia 27, Florencia 13, Gulf Cartel, the Mongols, Ontario Varrio Sur, the Playboys, Puente 13, Santa Monica 13, Toonerville Rifa 13, the Vineland Boys, the White Fence*.

Навпаки, ворогами *Sureños* є *Norteños, Nuestra Familia, the Bloods, the Latin Kings, the Tiny Rascal Gang*.

У свою чергу *Norteños* – це різні афілійовані банди, які віддають данину банді *Nuestra Familia*, перебуваючи у в'язницях штату Каліфорнія та федеральних в'язницях.

Norteños є переважно американці мексиканського походження.

Norteños зневажливо називає *Sureños* «ломом» або «південними щурами».

У справі *The People v. Valdez* надана свого роду «анатомія» відносин між головними групами «піхотинців»: «Як зазначається, банди поділяються на дві конкуруючі групи: *Norteños* і *Sureños*. Обидві групи претендують на різні кольори та чисельність і перебувають у постійному конфлікті за повагу та територію. Конфлікт часто переростає від заяв і жестів до фізичного насильства і вбивств. Кілька років тому в Сан-Хосе існувала лише одна банда *Sureño*, а решта банд були *Norteño*. Однак, починаючи з 1989 року, кількість банд *Sureño* збільшилася. На його думку, зараз існує від 20 до 30 банд *Norteño* і від 10 до 15 банд *Sureño*. Як наслідок, у деяких районах загострився конфлікт між ними» (Justia, 1997).

«Історично банди *Norteño* часто воювали одна з одною. У відповідь на вбивство жінки з *Sureño*, велика кількість членів банди *Norteño* зустрілися у 1993 році і домовилися не воювати один з одним, а натомість зосередити свою увагу на *Sureños* та відвоювати місто для *Norteños*. В результаті народилася концепція об'єднання для боротьби зі спільним ворогом. Це було відомо як «*San Jose*» або «*San Jo Familia*». Зараз у нього мало випадків, коли *Norteños* проти *Norteños*, і більшість конфліктів відбувається між *Norteños* та *Sureños*» (Justia, 1997).

У рішенні у справі *Ramirez v. Reaga et al* зроблено особливий наголос, як у червні 1993 року в'язниця *Pelican Bay* потерпала від інтенсивного в'язничного насильства. У цей період директор Департаменту виконання покарань Каліфорнії був змушений оголошувати надзвичайний стан у цій в'язниці щонайменше дев'ять разів. В'язнична адміністрація вважала, що більша частина цього насильства була спровокована ув'язненими з числа *Southern Hispanic*, які нападали на ув'язнених з числа *Northern Hispanic*, чорношкірих ув'язнених і тих ув'язнених з числа *Southern Hispanic*, які не сприяли підвищенню рівня насильства. Дійсно, сім надзвичайних станів були оголошені після насильницьких інцидентів за участю латиноамериканців з числа *Southern Hispanic* (Justia, 1996).

Пояснення, чому такі відносини васалітету вигідні усім зацікавленим сторонам, можна знайти у рішенні у справі *Jose Murillo*: «Вбивство жертви було вигідне одночасно як *the Mexican Mafia*, так і банді *the 12th Street*. Цей злочин змусив би інші банди в цьому районі боятися, що член *the 12th Street* працює на *the Mexican Mafia*. Це було б вигідно *the 12th Street*, якби їхній член скоював злочини від імені *the Mexican Mafia*» (Court Listener, 2023).

Тому у сучасній системі стримана та противаг вуличних та в'язничних банд США *Norteños* та *Sureños* є «брендами» з відповідним іменем, який нерідко використовується іншими злочинними групами.

Так, у справі *Hernandez v. the State of Texas* судом було зазначено, що «на перехресному допиті Гарсія визнав, що неповнолітні іноді використовують назву відомого на всю країну угруповання, наприклад, *Sureños*, не будучи насправді пов'язаними з ним» (Justia, 2018).

Mara Salvatrucha: основа моральної паніки у XXI столітті

Комплексний аналіз іспаномовних банд США не можна уявити без *Mara Salvatrucha*, також відомої як *MS-13*.

The Mara Salvatrucha (MS-13) – це одна з найбільших і, можливо, найжорстокіших вуличних банд у світі. Після відносно скромного початку в Лос-Анджелесі у 1980-х роках, вона поширилася на більш ніж півдюжини країн і стала центральним об'єктом уваги правоохоронних органів в обох півкулях. Незважаючи на ці зусилля, *MS-13* залишається постійною загрозою і демонструє ознаки розширення свого злочинного впливу.

Спочатку *Mara Salvatrucha* була створена для захисту сальвадорських іммігрантів від інших банд Лос-Анджелеса. З часом банда перетворилася на могутню конфедерацію банд, а згодом – на впливову міжнародну конфедерацію банд, яка створила відповідну моральну паніку як у США, так і в інших країнах.

Багато членів *Mara Salvatrucha* були депортовані до Сальвадору після закінчення громадянської війни в Сальвадорі в 1992 році або після арештів, що сприяло поширенню банди в Центральній Америці.

Наразі *Mara Salvatrucha* активно діє в багатьох частинах континентальної частини США, Канаді, Мексиці та Центральній Америці. Більшість її членів – громадяни Центральної Америки, зокрема, сальвадорці.

Історія *Mara Salvatrucha* як міжнародної банди тісно пов'язана з відносинами між США та Сальвадором. У 2018 році американські члени банди, які налічувало до 10 тис. осіб, становили менше 1% від 1,4 мільйона членів банд у Сполучених Штатах, і таку ж частку становили і вбивства, вчинені членами банди.

Mara Salvatrucha налічує від 30 до 50 тис. членів та асоційованих членів по всьому світу, 8-10 тис. з яких проживають у США. Вважається, що кілька тисяч членів *Mara Salvatrucha* перебувають у сумновідомому Центрі ув'язнення терористів у Сальвадорі.

Mara Salvatrucha – це надзвичайно жорстока вулична банда, що діє через «*cliques*» по всій території США, а також у Сальвадорі, Гондурасі та інших країнах Америки та Європи. Банда заробляє гроші переважно на торгівлі наркотиками та здирництві та відома своїми жахливими вбивствами ймовірних конкурентів, а також членів та поплічників банди, які порушили правила банди. *MS-13* відповідальна за десятки вбивств лише у Східному окрузі Нью-Йорка.

Найбільшим конкурентом *MS-13* на міжнародному рівні є банда *the 18th Street*.

Серед інших банд-суперників – *the Bloods* та *the Latin Kings*.

Члени *Mara Salvatrucha* – це, як правило, збіднілі молоді люди і підлітки, часто бездомні і відчужені від сім'ї, які живуть за рахунок дрібної торгівлі наркотиками, крадіжок і здирництва у вуличних торговців та інших дрібних злочинців. Жорстокість *maras* (або *mareros*) призвела до того, що деякі з них були завербовані *the Sinaloa Cartel*, який воює проти *Los Zetas* у мексиканських нарковійнах.

Mara Salvatrucha є однією з найбільших іспаномовних вуличних банд, що діють у США. Угруповання має *cliques* приблизно в десяти штатах США, а сама банда діє щонайменше в 42 штатах і окрузі Колумбія. «Кліки» *Mara Salvatrucha* у США слабко пов'язані між собою, і їхня конкретна

діяльність визначається насамперед місцевими обставинами. Правоохоронці повідомляють про посилення координації злочинної діяльності між кліками банди в Атланті, Далласі, Лос-Анджелесі, Вашингтоні, округ Колумбія, і Нью-Йорку.

Приблизно з 2021 року фактично всі «кліки» *Mara Salvatrucha* у США об'єднані під єдиною ієрархією, яку очолює група старших лідерів банд, більшість з яких перебувають в ув'язненні, відома як *La Mesa*. *La Mesa*, серед інших функцій, як стверджується, санкціонує і керує вбивствами по всій країні.

У Сальвадорі банда є більш централізованою і згуртованою. У 2002 році кілька високопоставлених членів *Mara Salvatrucha* почали створювати *Ranfla Nacional* – командно-контрольну структуру банди, яка керувала актами насильства і вбивствами в Сальвадорі та США.

MS-13 – це в першу чергу соціальна спільнота, а в другу – злочинна організація.

MS-13 – це складне явище. Банда не стільки для отримання прибутку, скільки для створення колективної ідентичності, яка конструюється і зміцнюється спільним, часто кримінальним досвідом, особливо актами насильства і проявами соціального контролю. *MS-13* спирається на міфічне поняття спільноти, концепцію команди та ідеологію, засновану на кривавій боротьбі зі своїм головним суперником, бандою *the Barrio 18 (the 18th Street)*, щоб підтримувати величезну, слабо організовану соціальну та кримінальну організацію.

Tren de Aragua: нові горизонти моральної паніки

Після *Mara Salvatrucha* головною «зіркою» моральної паніки у США щодо діяльності вуличних та в'язничних банд стала венесуельська в'язнична банда *Tren de Aragua*.

Tren de Aragua (англ. «Потяг до Арагуа») – це транснаціональна банда з Венесуели. Вважається, що вона налічує понад 5 тис. членів.

Tren de Aragua очолює Гектор Растенфорд Герреро Флорес; він був ув'язнений у в'язниці Токорон, яка функціонувала як фактична штаб-квартира організації. З того часу банда поширила свою діяльність по всій Латинській Америці та США через венесуельську кризу біженців, причому зростання банди супроводжувалося міграцією венесуельців до країн, що їх приймали.

Через тяжкість її злочинів боротьба з бандою стала пріоритетним завданням для багатьох країн, куди проникла *Tren de Aragua*. Хоча в'язниця Токорон була захоплена венесуельськими силами безпеки у 2023 році, лідери втекли, і діяльність банди триває донині. Банда має присутність у США та Колумбії та зосереджена переважно у Венесуелі, Перу та Чилі.

Членами організації є переважно венесуельці.

Tren de Aragua також є першою венесуельською злочинною організацією, яка вийшла на міжнародний рівень; вона присутня в Колумбії, Бразилії, Перу, Еквадорі, Болівії, Панамі, Коста-Ріці, Чилі, Мексиці, Тринідаді і Тобаго та Сполучених Штатах. Вона відіграє особливо домінуючу роль у торгівлі людьми та контрабанді людей у Латинській Америці.

Організація займається різними видами злочинної діяльності, такими як торгівля зброєю, хабарництво, наркоторгівля, незаконний видобуток корисних копалин, викрадення людей з метою отримання викупу та відмивання грошей.

Банда має тісні зв'язки з бразильською бандою *Primeiro Comando da Capital*.

Tren de Aragua почала з'являтися по всій території США за часів адміністрації президента Джо Байдена, коли спостерігався сплеск мігрантів, які перетинали мексикано-американський кордон, особливо з Венесуели.

У січні 2024 року ФБР підтвердило повідомлення про те, що банда діє в США.

11 липня 2024 року Міністерство фінансів США та Білий дім оголосили про санкції проти банди і визнали її «транснаціональною злочинною організацією». Державний департамент також

пропонував винагороду в розмірі 12 млн доларів за інформацію, яка допоможе заарештувати лідерів організації.

У 2024 році американські чиновники на американо-мексиканському кордоні запровадили посилені співбесіди з самотніми венесуельськими мігрантами-чоловіками, щоб перевірити їх на наявність членів *Tren de Aragua*.

Члени *Tren de Aragua* пов'язані зі злочинами по всій території США, включаючи вбивства.

Вперше *Tren de Aragua* з'явився в Чикаго та його передмістях у жовтні 2023 року.

У Нью-Йорку банду пов'язують зі стрільниною, крадіжками в роздрібних магазинах, вуличними пограбуваннями, примусом до проституції, здирицтвом і торгівлею наркотиками.

Члени банди часто живуть або жили в міських притулках для мігрантів. Газета «Нью-Йорк Таймс» повідомила, що *Tren de Aragua*, як вважають, вербує нових членів банди з притулків для мігрантів.

Агенти ФБР в Ель-Пасо, штат Техас, повідомили, що у 2023 році було заарештовано 41 підозрюваного члена *Tren de Aragua*.

У 2024 році в районі Солт-Лейк-Сіті стався сплеск злочинів, пов'язаних з *Tren de Aragua*, включаючи стрільнину у вересні 2024 року в передмісті Солт-Лейк-Сіті.

Станом на початок 2025 року поліцейські звіти та офіційні заяви правоохоронних органів США підтвердили присутність *Tren de Aragua* у 22 штатах США

Це Аризона, Каліфорнія, Колорадо, Коннектикут, Флорида, Джорджія, Іллінойс, Індіана, Луїзіана, Міссурі, Нью-Джерсі, Нью-Мексико, Нью-Йорк, Північна Кароліна, Північна Дакота, Південна Дакота, Теннессі, Техас, Юта, Вірджинія, Вісконсин і Вайомінг.

Також повідомлялося про активність *Tren de Aragua* в окрузі Колумбія.

Tren de Aragua відома насильством, вбивствами, викраденнями, здирицтвом, хабарництвом, торгівлею людьми та наркотиками і пов'язана з більш ніж 100 розслідуваннями правоохоронних органів по всій країні. Наразі Міністерство внутрішньої безпеки США розшукує 600 підозрюваних членів *Tren de Aragua* та «суб'єктів, що становлять інтерес», які нелегально перебувають на території США.

На Заході США члени *Tren de Aragua* були заарештовані в Аризоні, Каліфорнії, Колорадо, Юті, Нью-Мексико і Вайомінгу.

У Нью-Мексико федеральні агенти заарештували втікачів, яких розшукували за вбивство з особливою жорстокістю та викрадення людей у Техасі.

На Середньому Заході члени *Tren de Aragua* були заарештовані за насильницькі злочини в Іллінойсі, Індіані, Міссурі та Вісконсині, а правоохоронці в Огайо беруть участь у розслідуванні крадіжок банкоматів на території кількох штатів. Цього року члени *Tren de Aragua* вперше були заарештовані в Північній і Південній Дакоті та Міссурі.

У штатах Мексиканської затоки члени *Tren de Aragua* були заарештовані в Техасі та Луїзіані.

У Луїзіані вони пов'язані з операцією секс-торгівлі, що охоплює кілька штатів і передбачає незаконне ввезення жінок до США, утримання їх у схованках у Луїзіані, Флориді, Нью-Джерсі, Техасі та Вірджинії, а також примушування до проституції, встановила влада.

У 2024 році губернатор Техасу оголосив *Tren de Aragua* іноземною терористичною організацією, і правоохоронні органи штату та місцеві органи активно працюють над їхнім викриттям та ліквідацією в рамках численних операцій.

Злочини *Tren de Aragua* в Техасі пов'язані з розслідуванням схеми пограбування банківських банкоматів, мережі секс-торгівлі та інших насильницьких злочинів, що охоплює кілька штатів.

На Південному Сході члени *Tren de Aragua* були заарештовані у Флориді, Джорджії, Північній Кароліні, Теннессі та Вірджинії за звинуваченнями у скоєнні численних кримінальних злочинів.

У Північній Кароліні правоохоронці заарештували «лейтенанта» *Tren de Aragua*, втікача, якого розшукував Інтерпол за звинуваченнями, пов'язаними з тероризмом.

У штаті Теннессі члени *Tren de Aragua* були заарештовані в мережі секс-торгівлі, що діяла в декількох штатах.

На Північному Сході члени *Tren de Aragua* були заарештовані в Нью-Джерсі і Нью-Йорку за низку насильницьких злочинів.

Організація

Організованість іспаномовних банд у США характеризується надзвичайним високим рівнем, як порівняти з іншими бандами. Ще раз можна нагадати, що, наприклад, *the Mexican Mafia* традиційно збирає данину з численних банд *Sureños* і що саме *the Mexican Mafia* є замовником вбивств, виконання яких доручається *the Aryan Brotherhood*.

У письмовій конституції *Nuestra Familia* зазначається, що основною метою та завданням Організації є «покращення життя її членів та перетворення Організації на сильну та самодостатню сім'ю»: «Всі члени Організації будуть працювати виключно для досягнення цієї мети і відкладуть всі особисті цілі та почуття в сторону до тих пір, поки не буде досягнута ця мета. Член сім'ї не звільняється від своїх зобов'язань перед Організацією через те, що він вийшов з в'язниці, але повинен працювати вдвічі старанніше, щоб сім'я була створена».

Членство у банді зазвичай є довічним.

Так, у письмовій конституції *Nuestra Familia* зазначається, що *familianos* залишається членом до смерті або іншого звільнення з Організації. Він завжди повинен ставити інтереси Організації на перше місце і завжди понад усе, як у в'язниці, так і на волі.

Членство

У справі *The People v. Valdez* офіцером поліції – експертом обвинувачення – було надано яскравий опис принципів членства у бандах: «Існують постійні та тимчасові учасники, «*hangers-on*» та «*wanna-be's*»; добросовісні члени, які були формально прийняті – «*jumped in*» – через побиття іншими членами; та «*hard core*» лідери банди. Також можна бути членом однієї банди і водночас співучасником іншої. Члени банди можуть піти у відставку і вийти з неї. Однак деякі роблять це неохоче, оскільки це означає, що їх можуть «*jumped out*», а це може бути набагато гірше, ніж бути «*jumped in*»» (Justia, 1997).

Раса

Питання расової належності є одним з найбільш важливих питань функціонування латиноамериканських в'язничних та вуличних банд, де це питання водночас може характеризуватися і відкритістю, і значними консервативним елементом.

Так, у письмовій конституції *Nuestra Familia* прямо зазначається, що «членами Організації можуть бути тільки особи латинського походження. Ця Конституція не встановлює жодного максимуму чи мінімуму щодо членства в Організації; однак *NG* може встановити такі обмеження, які є необхідними для підтримання належного контролю, хоча інші особи інших національностей (рас) будуть розглядатися на предмет членства за згодою як капітана, так і *NG*».

З іншого боку, крайня расова нетерпимість нерідко зумовлювала появу інших банд саме за расовою ознакою. Так, наприклад, жорстоке ставлення каліфорнійської банди *Varrrio Longos* (*Longos XI3*) до різних етнічних груп було основною причиною формування азіатських, самоанських і камбоджійських вуличних банд, таких як *the Tiny Rascals* або *the Asian Boyz*.

На відміну від супремасистських білих банд питання членства у латиноамериканських бандах не однозначним, а відповідь на це питання залежить від конкретної банди.

З одного боку, численні рішення американських судів свідчать про криваві сутички між афроамериканськими та латиноамериканськими бандами у в'язницях.

Так, у справі *Cole v. Holder Jr.* було зроблено наголос, що іспаномовні банди банд принесли свою «античорну культуру» до Центральної Америки, коли їх депортували, і що людині з татуванням *the Crips*, швидше за все, погрозуватимуть, поб'ють або вб'ють у Центральній Америці члени банд *MS-13* або *the 18th Street*» (Justia, 2011c).

Одночасно можна ще раз задати, що *the Aryan Brotherhood* – найбільш відома та одна з найбільш жорстоких білих банд – є союзником *the Mexican Mafia* у питаннях контролю проституції, торгівлі наркотиками, зброєю та організованих вбивств.

З іншого боку, існують приклади тісної взаємодії афроамериканськими та латиноамериканськими бандами.

Так, прикладом може служити *the Spanish Gangster Disciples* – вулична банда, що виникла на південній стороні Чикаго. Влітку 1983 року група латиноамериканців, які входили до складу *the Gangster Disciples*, об'єдналася з *the Maniac Latin Disciples* та вирішила створити латиноамериканську організацію, подібну до *the Gangster Disciples*. *The Spanish Gangster Disciples* була відгалуженням від *the Gangster Disciples*, яка здебільшого була інтернаціональною бандою в силу перебування у ній як афроамериканських банд (наприклад, *the Black Disciples*), так і білих банд (наприклад, *the Simon City Royals*).

Не менш цікавим прикладом іспаномовних банд з огляду на питання расової належності та, що є більш важливим, расової «чистоти», типової для білих супремасистських банд, є банда *the Almighty Saints*, вулична банда, заснована на початку 1960-х років у Чикаго. Ключовим, по-перше, є те, що сама банда була заснована польською молоддю з числа дітей емігрантів, проте згодом до її складу увійшли переважно латиноамериканці та «розчинили» білих у своєму складі. По-друге, після утворення в'язничних альянсів *the People Nation* та *the Folk Nation* у 1980-х роках, *the Saints* спочатку вирішили залишитися ренегатами, відмовившись приєднатися до жодної з них. Проте наприкінці 1980-х – на початку 1990-х років багато членів банди *the Saints* були ув'язнені, що змусило *the Saints* приєднатися до *the People Nation* для захисту. Вони були прийняті до *the People Nation* бандою *the Almighty Latin Kings* як «двоюрідні брати». При цьому одним з головних гравців альянсу *the People Nation* є банда *the Bloods*, яка переважно афроамериканською вуличною бандою.

Іншим прикладом може бути вулична банда *Playboys 13*, також відома під аббревіатурою *PBS13*, що з'явилася в окрузі Лос-Анджелес у середині 1950-х років. Спочатку банда була переважно іспаномовною, але в останні роки, хоча це трапляється рідко, інші етнічні групи змогли отримати членство, що зробило її багатонаціональною. Однак у всіх своїх «кліках» у Латинській Америці та Сполучених Штатах «Плейбої» залишаються переважно іспаномовними.

У справі *Zachary Steven Skone* судом було зазначено, що у рамках обвинувачення держава намагалася довести, що Скоун, який не був латиноамериканцем, або був членом *the Norteños* – кримінального вуличного угруповання, яке зазвичай асоціюється з американцями мексиканського походження, або намагався стати членом *Norteños* (Justia, 2024).

Навпаки, загальний ландшафт американського вуличного та в'язничного бандитизму характеризується багатьма прикладами, коли іспаномовні американці стають членами інших банд, сформованих за разовою ознакою.

Так, у рішенні у справі *The People v. Tyrone* відображено таке: «Офіцер Роберт Сміт дав свідчення як експерт з питань банд. Він мав великий досвід роботи з бандою *Rollin' 40's* та неодноразово зустрічався з Фостером. Він знав Фостера як члена банди щонайменше з 2013 року. До складу банди *Rollin' 40's* входили переважно афроамериканці, але була також невелика кількість латиноамериканців» (Justia, 2021b).

Мілітаризація

У більшості своїх іспаномовні банди є мілітаризованими організаціями з відповідною квазівійськовою ієрархією.

Так, у письмовій конституції *Nuestra Familia* прямо зазначається, що *Nuestro General (NG)* має бути досвідченим «досвідченим воїном». Ця кваліфікація є обов'язковою для того, щоб обіймати цю високу посаду. Коли прийде час *NG* обирати собі наступника, він зробить це з числа командирів, які є в його розпорядженні.

NG має право у стані війни призначати капітанів. У мирний час він зберігає право звільняти будь-якого командира, який недбало ставиться до виконання своїх обов'язків; однак він відмовляється від права призначати капітанів, якщо в сім'ї, з якої був звільнений капітан, немає запасного капітана, який міг би взяти на себе командування. Орган сім'ї звільненого капітана обирає його наступника.

Капітан є командиром полку *La Nuestra Familia* і має звання трохи нижче *el NG*. Його обов'язки полягають в тому, щоб очолювати і направляти полки *La Familia* під його командуванням для успішного досягнення цілей Організації.

З цією метою капітан має право обирати своїх лейтенантів (*tenientes*) і має право звільнити лейтенанта, якщо він (капітан) відчуває, що вони не справляються зі своїми обов'язками щодо керівництва. У мирний час звільнений лейтенант має право подати апеляцію.

Лейтенант є третьою ланкою у владній ієрархії *La Nuestra Familia*, він підпорядковується капітану. Він є представником *La Nuestra Familia*, оскільки постійно контактує з *familianos*, а отже, повинен завжди подавати гарний приклад для наслідування *soldados*.

За кожним лейтенантом закріплюється певна кількість *soldados*. Він відповідає за їхнє навчання, задоволення основних потреб та поведінку. Кожен лейтенант повинен опитувати всіх нових *familianos*, приписаних до нього, на предмет наявності інформації про прихованих або потенційних ворогів *La Nuestra Familia*. Щоразу, коли один або всі його *soldados* вступають у бій з ворогами *La Nuestra Familia*, він (лейтенант) повинен подати капітану повний звіт про те, що сталося.

Ієрархія

У справі *The People v. Ramirez et al* розкрита ієрархія латиноамериканських в'язничних банд на по лінії *the Mexican Mafia* з урахуванням відносин васалітету *Sureños* (Justia, 2021a).

Так, найнижчий рівень у банді займають *Southsiders*, або «піхотинці». Це ув'язнені, які належали до банд на волі або на вулицях і які ще не просунулися у лавах *the Mexican Mafia*.

Як тільки член місцевої вуличної банди потрапляє до в'язниці, він залишає все суперництво позаду та присягає на вірність *the Mexican Mafia* і стає *Southsider*.

Перебуваючи у в'язниці, *Southsiders* будуть працювати разом заради «справи» (колективного блага *the Mexican Mafia*) в надії просунути по «службі» та стати *Executive* або *Tio*.

Кожен *Tio* має у своєму розпорядженні «армію» *Southsiders* у кожній в'язниці свого округу.

Sureños займають середній рівень ієрархії в'язничного угруповання. Для того, щоб стати *Sureño*, житель Півдня повинен зарекомендувати себе через «*putting in work*», яка полягає у вчиненні нападів та інших актів насильства на користь *the Mexican Mafia*.

Southsiders зобов'язані долучатися до цих актів насильства, коли їх закликають до цього інші члени організації, особливо ті, що займають керівні посади.

Для тих *Southsiders*, які не бажають долучатися або працювати, в ізоляторі буде надана можливість потрапити під охорону, оскільки такі відмови, як правило, роблять *Southsiders* мішенню для *the Mexican Mafia*.

У кожній житловій одиниці в'язниці призначається один «*shot caller*», обраний з числа *Southsiders*. Репутація «*shot caller*» – це найбільш головне, що є у нього, а тому якщо хтось кидає

виклик його авторитету, він повинен «відповісти», а *Southsiders* повинні допомогти або зіткнутися з відповідними наслідками (Justia, 2021a).

Неформальні покарання

Як у будь-якій неформальній ієрархії, стабільність вуличних банд залежить від системи покарань, що накладалися членами банди за рішенням неформального суду. Тому основи такої стабільності забезпечують розгалуженим апаратом примусу, який нерідко функціонує на підставі писаних конституцій.

Так, у письмовій конституції *Nuestra Familia* зазначається, що капітани полків виноситимуть вирок за всі незначні порушення поведінки. Під час війни апеляції до *NG* не приймаються.

Покарання виконує полковий лейтенант або полк в цілому за наказом командира сім'ї, якщо це наказано командиром сім'ї.

Всі *familianos* підлягають дисциплінарному стягненню або негайному виключенню з Організації. За жодних умов не допускаються бійки між членами сім'ї. Це призведе до дисциплінарного покарання, а якщо пролиється кров, то це призведе до виключення однієї або всіх сторін, що беруть участь.

Частина Конституції *Nuestra Familia* містить свого роду дисциплінарний статут її членів.

Так, зокрема, наголошується на тому, що жоден член цієї Організації не повинен ставити матеріальні речі, будь то наркотики, гроші або жінки (в тому, що стосується *pinta*) вище за інтереси *La Nuestra Familia* або сім'ї. Жоден *familiano* не повинен брехати про своє становище в *La Nuestra Familia* або при обговоренні справ *familiano* з керівником або братом-членом. Не можна брехати або створювати неправдиві враження. Священним обов'язком *familianos guerrero* є воювати за *La Nuestra Familia*, і жоден *soldado* не повинен вважати, що через те, що він воює за свою Організацію, він має право на особливі привілеї.

Моральні категорії відіграють важливу роль: «Важливо лише те, що ти, як *guerrero La Nuestra Familia*, виконуєш свої обов'язки. Пам'ятай, що справжній *guerrero* не повинен хвалитися своїми досягненнями».

Субкультура та символізм

Як і на прикладі інших банд США, створених за расовою ознакою, субкультура та відповідні символи латиноамериканських в'язничних та вуличних банд посідають особливе місце в їх функціонуванні та підтримці їх життєдіяльності.

Так, наприклад, члени *MS-13* відомі своєю жорстокістю та субкультурним моральним кодексом, заснованим на нещадній відплаті. Абітурієнтів б'ють упродовж 13 секунд як ініціацію до вступу в банду.

Принаймні одне з угруповань *MS-13 – the Fulton clique* (Лос-Анджелес) – вимагає від потенційних членів скоєння вбивства для того, щоб розглянути їхню кандидатуру на повноправне членство.

Ідентифікація членів банд: татування, кольори та уніформа

Татування та кольори в діяльності латиноамериканських банд мають принципове значення.

У справі *Hernandez v. the State of Texas* судом було зазначено, що «*Sureños* має структуру рангів, розпізнавальні знаки, символи або кольори» (Justia, 2018).

На червоний колір як ідентифікаційний засіб *the Norteños* вказано у рішенні у справі *Zachary Steven Skone*: «Він просто носить червоне – колір банди *the Norteños*» (Justia, 2024).

Татування для члена банди – це не мода і не примха: «*Татування потрібно було заробити*» (Court Listener, 2023). Більшість членів мають велику кількість татувань, у тому числі на обличчі.

Проте останнім часом банди почали відходити від татуювань саме на обличчі, щоб легше було скоювати злочини непоміченими.

Так, члени *Mara Salvatrucha*, як і більшість сучасних американських банд, використовують систему знаків на руках для ідентифікації та комунікації. Одним з найпоширеніших є «голова диявола», яка утворює літеру «М», коли її показують догори ногами.

У справі *Treglia v. Director of California Department of Corrections et al* позивач стверджував, що відповідачі не повідомили його належним чином про те, що вони вважають мезоамериканський символ пов'язаним з бандами. Позивач стверджував, що він не знав, що цей символ означає зв'язок з *the Mexican Mafia*. Позивач стверджував, що цей символ був витатуваний у нього на потилиці з дванадцяти років. Він стверджував, що цей символ використовується іспаномовними вуличними бандами з південної Каліфорнії для ідентифікації себе як жителів Півдня. Крім того, позивач стверджував, що цей символ є «примхою», яку можна знайти на одязі та інших предметах. Як наслідок, позивач також стверджував, що положення, на яке посилаються відповідачі, вважаючи, що символ є доказом приналежності до банди, є неконституційно розпливчастим (Justia, 2010).

Наскільки татуювання є важливими у діяльності іспаномовних банд може служити справа *Cole v. Holder Jr.*, в центрі якої перебував афроамериканець Коул з Гондурасу, який намагався припинити зв'язки з бандами.

Так, Коул, 40-річний чорношкірий колишній член банди, народився в Гондурасі та переїхав до США в одинадцятирічному віці разом з матір'ю та двома сестрами. Він мав довгу кримінальну історію в Сполучених Штатах, яка почалася, коли він був ще неповнолітнім.

Перебуваючи у в'язниці, він приєднався до афроамериканської банди *the Crips*, щоб захистити себе від іспаномовних банд. Перебуваючи в банді *the Crips*, він зробив собі татуювання з символами та літерами, пов'язаними з бандою, на обличчі та тілі. У серпні 2007 року Коул став жертвою вогнепального поранення; він був серйозно поранений і потребує постійної медичної допомоги.

Перебуваючи у в'язниці в молодості, він відчував загрозу з боку іспаномовних членів банд, приєднався до *the Crips* для захисту та зробив собі кілька татуювань *the Crips*, зокрема, краплю сльози під оком, літеру «G» за вухом, а також татуювання на литках, руках і на спині.

Після звільнення з в'язниці Коул припинив зв'язки з *the Crips* і працював у службі допомоги бездомним. Тим не менш, конкуруючі банди все ще могли ідентифікувати його як члена банди *the Crips* через його татуювання. За словами Коула, іспаномовні банди ненавидять *the Crips* та вбивають членів банди *the Crips*. Коул не видалив татуювання, оскільки видалення татуювання – це болючий і тривалий процес.

Незважаючи на те, що Коул відмежувався від *the Crips*, він продовжував відчувати загрозу з боку іспаномовних банд. У серпні 2007 року Коул став жертвою вогнепального поранення, спричиненого іспаномовною бандою. Він стояв з другом біля магазину, коли повз нього проїхала машина з чотирма чи п'ятьма іспаномовними чоловіками, які показували на нього пальцями та вигукували свою приналежність до банди – *Santa Monica 13*. Коул і його друг швидко повернулися до автівки. Але не встиг його друг завести машину, як з пасажирського боку, де сидів Коул, під'їхала інша машина, та іспаномовний чоловік почав стріляти в Коула (Justia, 2011c).

При розгляді цієї справи в суді експерт захисту наголосив, що двома найбільшими бандами в Гондурасі є *MS-13* та *the 18th Street*, і що члени цих банд вбивають людей з татуюваннями з конкуруючих банд, таких як *the Crips*. Водночас поліція Гондурасу не розслідує вбивства членів банд або підозрюваних у причетності до них.

Експерт наголосив, що Коул має 90% шансів бути затриманим гондураською поліцією і понад 75% шансів бути вбитим членами банди в Гондурасі через свої татуювання *the Crips*. Експерт також свідчив про ризик, з яким Коул міг зіткнутися в Гондурасі з боку ескадронів смерті та соціальних

чисток, спрямованих на ліквідацію членів банд. Групи поліцейських та інших впливових громадян катують та вбивають тих, кого вони вважають небажаними, в тому числі підозрюваних членів банд (Justia, 2011c).

На відміну від багатьох латиноамериканських банд члени *Tren de Aragua* не мають татувань, які б свідчили про членство в організації. *Tren de Aragua* більше схожа на інші злочинні організації Південної Америки, такі як Медельїнський картель або Картель Калі, які здебільшого не використовують татування для позначення членства. Це заважає легко ідентифікувати членів організації.

Графіті

Величезна кількість графіті на стінах будинків на вулицях – це також один з важливих елементів функціонування банд.

Графіті – це інструмент визначення територій та їх кордонів.

Крім того, графіті – це інструмент залякування ворогів та залучення рекрутів до своїх лав: «*The East Side Dukes* зазвичай використовували графіті, щоб оголосити про свої вбивства всьому району, зазвичай вказуючи вулицю, на якій жив член банди, та ідентифікуючи намічені жертви» (Justia, 2000).

У справі *Quiroz v. Clark* під час судового розгляду судом було взято до уваги показання експерта, що «графіті дуже важливе для банд і слугує для ідентифікації територій, на які банда претендує. Воно також слугує для нагнітання страху в районі. Якщо графіті замальовують, це вважається неповагою до тих, хто його намалював» (Justia, 2009).

У справі *The People v. Cesar Javier Olguin et al* йшлося про те, як обвинувачений намалював напис «*BSSR FTR El Cisco*» на бордюрі на перехресті, заявляючи про свої територіальні претензії на цей район. Графіті стосувалося вуличного угруповання *the Southside F Troop* та його нікнейму *El Cisco*. Пізніше обвинувачений помітив, що хтось перекреслив його графіті, провівши лінію з балончика і написавши поруч логотип банди *the Shelley Street*. Хоча він знав, що банда *the Shelley Street* вже не існує, обвинувачений припустив, що графіті зіпсував один з її колишніх членів. Він сприйняв це як знак неповаги та виклик його територіальним претензіям (Justia, 1994).

Під час розгляду цієї справи в суді офіцер поліції як свідок обвинувачення надав свідчення про важливість територіальності для іспаномовних банд, пояснивши, що графіті використовується для позначення території банди і що перекреслення графіті банди є формою неповаги: «Повага, зазвичай у формі страху, має першорядне значення для іспаномовних банд, тому перекреслення графіті або вигуків назви банди членам конкуруючої банди – ще одна демонстрація неповаги – часто призводить до насильницького протистояння. Такі взаємні виклики стали очікуваною прелюдією до насильницьких протистоянь між членами банд, особливо там, де групи об'єдналися або де є зброя» (Justia, 1994).

Думка вказаного офіцера поліції про те, що банди зазвичай жорстоко реагують на викреслювання їхніх графіті, ґрунтувалася на його розслідуванні справ упродовж кількох років, інтерв'ю з членами банд та іншими особами, а також на аналізі поліцейських звітів. Йому було відомо про щонайменше одне вбивство, спричинене викреслюванням графіті, та численні перестрілки, спричинені цим, у тому числі щонайменше шість випадків, які він розслідував особисто (Justia, 1994).

У справі *Quiroz v. Clark* судом аналізувався випадок, коли на цегляній стіні були намальовані графіті банди *the 18 Street* та банди *the Cynos 13*; графіті означали союз між ними. Були також випадки перекреслених графіті, що означало постійне суперництво з бандами Бейкерсфілда. Графіті навколо прізвиська заявника свідчило про те, що заявник стверджував про членство в банді *the 18th Street*, про зв'язок з бандою *the Cynos 13* та про те, що він претендує на територію, яка належить обом бандам

(Justia, 2011a). На інших стінах у цьому районі графіті було написано прізвисько заявника, а також згадка про *the Cuyos 13* та *the 18 Street*, що вказували на членство заявника в банді та його об'єднанні (Justia, 2011a).

«Неповага» та «приниження»

Як і на прикладі субкультури афроамериканських вуличних та в'язничних банд, особливе місце у діяльності іспаномовних вуличних та в'язничних банд посідає категорія «неповаги». Ігнорувати «неповагу», продемонстровану члену банди, означає ігнорувати неповагу, продемонстровану банді в цілому.

«Неповага» карається, як правило, смертю особи, яка її висловила або продемонструвала: «Неповага з боку представника іншої раси, особливо коли це відбувається на очах в інших *Sureños*, була «важливим фактором» у культурі *Sureños*. Покаранням за таку неповагу буде «якийсь жорстокий напад»» (Justia, 2011b, 2013, 2022: GovInfo, 2014).

Саме це, наприклад, продемонстровано в об'єднаній справі *United States of America v. Rodriguez, United States of America v. Murillo, United States of America v. Munca*, де Уряд намагався представити докази того, що мотивом вбивства потерпілого була неповага потерпілого до *Sureños*.

У цій же справі судом було наголошено, що «повага з боку інших ув'язнених є важливим елементом кредо *Sureños*, а неповага «є нетерпимою» (CaseLaw, 2014; Justia, 2011b; GovInfo, 2014).

У справі *Quiroz v. Clark* судом було взято до уваги показання експерта, що «іспаномовні банди вважають неповагою переїзд іншої банди на їхню територію, і вони, як правило, реагують на це насильством. Крім того, коли на банду нападає інша банда, вона повинна відповісти тим же або втратити владу, повагу та авторитет у цьому районі» (Justia, 2009).

Злочинна діяльність у в'язницях

Як правило, головними ворогами латиноамериканських банд у в'язницях, якщо умовно виключити суперечки між *Sureños* та *Norteños*, є ув'язнені афроамериканського походження, прикладом чого може служити справа *Toussaint v. McCarthy*, де судом оцінювалася головна причина насильства – ворожнеча між *the Black Guerilla Family* і *the Mexican Mafia* (Justia, 1984).

Небезпека іспаномовних банд у в'язницях може бути проілюстрована також і на прикладі справи *Ramirez v. Reagan, Marshall, Johnson, Linfor, Dillard, Bush, Gomez*, в якій Армандо Рамірес, іспаномовний ув'язнений каліфорнійської в'язниці *Pelican Bay*, подав позов, стверджуючи, що співробітники в'язниці дискримінували його за расовою ознакою, коли вони (1) піддали іспаномовних ув'язнених більш інтенсивній перевірці щодо рівня безпеки; (2) відмовили всім іспаномовним ув'язненим у можливості працювати в якості «критично важливих працівників» під час ізоляції в'язниці; (3) обмежили іспаномовних ув'язнених невеликим бетонним прогулянковим двором для спостереження, дозволивши ув'язненим інших рас спостерігати за ними на головному прогулянковому дворі (Justia, 1996).

Через вісім років після засудження за вбивство першого ступеня, 8 січня 1990 року, Армандо Раміреса перевели з в'язниці Фолсом (*юрисдикція штату*) до в'язниці Пелікан Бей (*юрисдикція штату*).

Рамірес був латиноамериканцем і походив з Південної Каліфорнії (відомий як *Southern Hispanic*); згідно з конфіденційними джерелами Рамірес був пов'язаний як з бандою *the Carson Barrio Probe*, так і з *the Mexican Mafia*. Внаслідок цих зв'язків, а також в'язничного дисциплінарного досє з актами насильства, Рамірес був поміщений до режиму «*Close A*» після прибуття до в'язниці *Pelican Bay*. До лютого 1992 року рівень його утримання під вартою був знижений до «*Close B*».

3 січня 1990 року і до переведення Раміреса до в'язниці Ланкастер (*юрисдикція штату*) 30 червня 1993 року в'язниця *Pelican Bay* потерпала від інтенсивного в'язничного насильства. У цей

період директор Департаменту виконання покарань Каліфорнії був змушений оголошувати надзвичайний стан у цій в'язниці щонайменше дев'ять разів. В'язнична адміністрація вважала, що більша частина цього насильства була спровокована ув'язненими з числа *Southern Hispanic*, які нападали на ув'язнених з числа *Northern Hispanic*, чорношкірих ув'язнених і тих ув'язнених з числа *Southern Hispanic*, які не сприяли підвищенню рівня насильства. Дійсно, сім надзвичайних станів були оголошені після насильницьких інцидентів за участю латиноамериканців з числа *Southern Hispanic* (Justia, 1996).

Після одного з таких інцидентів, що стався 5 листопада 1991 року, адміністратор програми Хелсел наказав ізолювати корпус «Б» в'язниці. Під час ізоляції ув'язнені перебували у своїх камерах, і лише ті з них, кого визначили як «критично важливих працівників», могли з'являтися на своїх робочих місцях (і заробляти залікові бали для дострокового звільнення). Під час ізоляції, яка тривала до 11 грудня 1991 року, Хелсел дозволив усім «критично важливим працівникам» – за винятком іспаномовних критично важливих працівників – з'являтися на роботі.

24 січня 1992 року іспаномовні та чорношкірі ув'язнені з корпусу «Б» стали учасниками ще одного насильницького інциденту. Заступник начальника в'язниці Сі Джей Джонсон наказав ізолювати корпус «Б» і наклав ті ж самі обмеження на іспаномовних «критично важливих працівників». Хоча це блокування було знято 18 лютого 1992 року, третє блокування (з тими ж обмеженнями) було запроваджено 24 лютого 1992 року, через два дні після того, як група латиноамериканців з числа *Southern Hispanic* напала на чотирьох чорношкірих ув'язнених у головному прогулянковому дворіку. Ця ізоляція закінчилася 6 березня 1992 року.

У розпал ізоляції помічник начальника в'язниці Джонсон попросив Хелсела та радника з питань виконання покарань Гелбрейта підготувати аналіз насильницьких інцидентів, що сталися в період з 5 листопада 1991 року по 23 лютого 1992 року.

Гелбрейт проаналізував 51 інцидент, що стався за межами охоронюваних житлових блоків, і особливо вивчив 23 інциденти, пов'язані з об'єктом «Б», який, здавалося, був «магнітом для насильства».

У вказаних 23 інцидентах брали участь 58 ув'язнених – 1 білий ув'язнений, 5 чорношкірих ув'язнених, які належали до вуличної банди *the Bloods*, і 52 іспаномовних ув'язнених. Хоча деякі звіти про інциденти вказували на те, що латиноамериканці підбурювали до насильства, в аналізі Гелбрейта не було вказано, хто саме підбурював до кожного інциденту.

Спираючись на дані дослідження Гелбрейта, в'язничні чиновники почали перекваліфікувати тих ув'язнених у корпусі Б, які, на їхню думку, могли бути найбільш відповідальними за насильницькі інциденти. Вони переглянули справи двох груп: чорношкірих та латиноамериканців.

Якщо у справі чорношкірого ув'язненого вказувалося, що він був членом вуличної банди *the Bloods*, йому призначалася зустріч з класифікаційним комітетом; з 46 членів *the Bloods*, які з'явилися перед комітетом, 16 були переведені до категорії «*Close A*».

В'язничні чиновники піддавали іспаномовних ув'язнених більш ретельній перевірці. Якщо латиноамериканський ув'язнений мав приналежність до банди або дисциплінарні порушення у своєму в'язничному дося, його викликали на розгляд комісії (Justia, 1996).

Зі 160 латиноамериканських ув'язнених, справи яких розглянула комісія, 58 ув'язнених (включно з Раміресом) були переведені до категорії «*Close A*», а 20 інших були поміщені під «спеціальну програму посиленого режиму утримання під вартою».

Посадовці стверджували, що вони не могли ще більше звузати сферу перевірки іспаномовних ув'язнених, яка була спрямована на пошук тих іспаномовних ув'язнених, які були відповідальні за підбурювання до насильства, оскільки: (1) латиноамериканці, які брали участь у минулих інцидентах, на відміну від чорношкірих, не належали до жодної вуличної банди або не належали

до жодної банди взагалі; і (2) латиноамериканці, які організовували насильство, все ще залишалися в загальній масі ув'язнених, оскільки сегрегація ув'язнених, які брали участь у попередніх насильницьких інцидентах, не зупинила насильство серед загальної маси.

Чиновники вирішили, що іспаномовний ув'язнений, який раніше був пов'язаний з будь-якою бандою або мав проблеми з законом, з більшою ймовірністю стане одним з невідомих підбурювачів, ніж ув'язнений, який не має жодної з вищезазначених характеристик.

Незважаючи на перекваліфікацію, насильство продовжувалося.

14 січня троє іспаномовних ув'язнених напали на чорношкірого ув'язненого в юридичній бібліотеці корпусу «Б». Корпус «Б» було закрито, а іспаномовним «критично важливим працівникам» знову заборонили працювати. Коли ізоляцію зняли, чорношкірих і білих ув'язнених з «Б» випустили з камер на головний прогулянковий двір для спостереження – чорні перебували у дворі половину дня, білі – другу половину – перед тим, як їх відпустили до загальної маси.

Латиноамериканців, однак, випускали з камер на чотири менші бетонні прогулянкові майданчики для спостереження перед тим, як випустити їх до загальної маси ув'язнених. За меншими майданчиками, які краще охоронялися, охоронцям було легше стежити. В'язничні офіцери стверджували, що за іспаномовними ув'язненими необхідно спостерігати більш ретельно, оскільки саме вони були відповідальними за підбурювання до 28 з 45 насильницьких інцидентів, що сталися у відділенні «Б» у період з 15 січня 1993 року по 10 квітня 1993 року.

23 квітня 1993 року Рамірес подав позов про порушення належної правової процедури, Восьмої поправки та права на рівний захист. Всі позови, окрім позову про рівний захист, були відхилені 11 червня 1993 року.

30 червня 1993 року Рамірес подав виправлену скаргу, стверджуючи, що відповідачі порушили його права на рівний захист шляхом: (1) інтенсивного перегляду класифікації іспаномовних ув'язнених у відділенні «Б»; (2) відмови іспаномовним ув'язненим у статусі «критично важливих працівників» під час ізоляції 6 листопада 1991 року, 24 січня 1992 року, 24 лютого 1992 року та 14 січня 1993 року; (3) ув'язнення іспаномовних ув'язнених у маленьких бетонних двориках для спостереження.

Суд, вирішуючи справи, постановив, що відповідачі могли обґрунтовано вважати, що їхня більш ретельна перевірка іспаномовних ув'язнених у корпусі «Б» на предмет можливої перекваліфікації була обґрунтовано пов'язана з безпекою. Сім з дев'яти надзвичайних станів були оголошені у відповідь на насильство за участі іспаномовних ув'язнених, а 52 з 58 ув'язнених, які брали участь у насильстві під час тримісячного дослідження Гелбрейта, були іспаномовними. Тому є підстави вважати, що іспаномовні ув'язнені як група більш схильні до насильства, ніж інші групи, і тому «заслужують на ретельнішу перевірку».

Суд також не вважав, що відповідачі «закинули занадто широкую сітку своїєї перевірки». В'язничний персонал не повинен чекати, поки невідомий підбурювач підніме бунт, перш ніж діяти проти нього (Justia, 1996).

Звіти про інциденти не вказували на те, що в заворушеннях брали участь лише іспаномовні члени банди – тому відповідачі обґрунтовано вважали, що перекваліфікація лише членів банди не зупинить насильство. Також було розумно ретельніше вивчити тих ув'язнених, які мали дисциплінарні проблеми в минулому, оскільки вони, за логікою речей, були б більш схильні до дезорганізації, ніж ув'язнені, які не мали проблем у минулому. Хоча суд погодився з Раміресом, що відповідачі могли б обмежитися перевіркою латиноамериканців з числа *Southern Hispanic* (саме вони найчастіше брали участь у насильницьких інцидентах), він повторив, що відповідачі могли обґрунтовано вважати, що перевірка підгрупи іспаномовних ув'язнених, яку вони провели, була обґрунтовано пов'язана з безпекою у в'язниці.

Суд також дійшов висновку, що відповідачі були небезпідставно переконані в тому, що утримання іспаномовних ув'язнених, які вийшли з ізоляції, у маленьких бетонних двориках для спостереження, було обґрунтовано пов'язано з міркуваннями безпеки (Justia, 1996).

Злочинна діяльність у складі банди

Як і у випадку з афроамериканськими та білими супремасистськими бандами закон не робить винятків і посилює відповідальність за злочини, вчинені саме у складі банди і на виконання цілей, що постають перед бандою.

Так, у справі *The People v. Foster* суд присяжних визнав обвинуваченого Тайрона Фостера винним за одним пунктом звинувачення в умисному вбивстві першого ступеня і п'ятьма пунктами звинувачення в умисному замаху на вбивство. Присяжні визнали правдивими твердження про те, що злочини були скоєні у складі банди і що Фостер особисто стріляв з вогнепальної зброї. Суд першої інстанції засудив Фостера до довічного ув'язнення у в'язниці штату на загальний строк у 90 років.

В апеляційній скарзі Фостер порушував п'ять питань, стверджуючи, що: 1) суд першої інстанції помилився, прийнявши до уваги заяви, зроблені Фостером агенту під прикриттям у в'язниці; 2) було недостатньо доказів на підтримку його засудження за п'ятьма пунктами замаху на вбивство; 3) стандартні інструкції для присяжних не містили адекватного опису необхідного елементу умислу для замаху на вбивство; 4) було недостатньо доказів того, що стрілянина була пов'язана з діяльністю банди; 5) прийняття до уваги посилання на нерозкрити крадіжку з проникненням у житло є помилковим і таким, що завдає шкоди. Фостер стверджував, що помилки суду першої інстанції накопичилися у такому обсязі, що позбавили його права на справедливий судовий розгляд.

Суд дійшов висновку, що докази були достатніми для підтвердження всіх п'яти пунктів обвинувачення у замаху на вбивство. Докази були достатніми для підтвердження звинувачень у створенні банди, інструкції для присяжних були адекватними, і суд першої інстанції не допустив жодної доказової помилки (Justia, 2021b).

У справі *Treglia v. Director of California Department of Corrections et al* позивача – члена *the Mexican Mafia* – засудили до адміністративної ізоляції у *the Security Housing Unit* у в'язниці *Pelican Bay*. Хоча позивач стверджував, що відповідачі порушили його право на належну правову процедуру, коли визнали його членом банди та засудили до адміністративної ізоляції у *the Security Housing Unit*, суд віддав належне доводам відповідачів, що позивач та троє інших відомих членів *the Mexican Mafia* підписали вітальну листівку до дня народження, адресовану іншому члену *the Mexican Mafia*. Виходячи з інших доказів приналежності позивача до банди, підпис позивача на вітальній листівці мав достатні ознаки достовірності його приналежності до банди (Justia, 2010).

Іноді поняття «злочин, вчинений у складі банди» має, як на перший погляд, зовсім незвичне значення, як це представлено у рішенні у справі *Garibay v. State* (Justia, 2005b).

Так, у ніч на 24 липня і рано вранці 25 липня 2002 року Гарібай був присутній на вечірці в будинку на колесах, що належав Едварду Форі. Всі присутні, окрім дівчини Форі, були членами банди *the Hard Times 13* – іспаномовного угруповання, відомого своїми татуваннями у вигляді цифри «13», а також синіми кольорами банди та одягом із зображенням цифри «13».

Під час вечірки Гарібай та двоє інших членів банди, Едвард Нава та Міранда Сандерс, вирішили піти на «пивну пробіжку», під якою члени банди розуміли крадіжку пива з магазину. Перед тим, як піти, Гарібай попросив у Форі пістолет і чорну куртку. Форі тримав у своєму трейлері револьвер для використання членами банди (Justia, 2005b).

Озброївшись для походу за пивом, Гарібай, Нава і Сандерс вирушили до цілодобового магазину, що знаходиться поруч з трейлерним парком. Вони приїхали туди на викраденій *Toyota Celica* та припаркувалися за магазином. Сандерс зачекав у машині, поки Гарібай і Нава зайшли

всередину. Зайшовши всередину, Гарібай взяв пиво з холодильника. Потім він направив револьвер на продавця та почав вимагати гроші. Нава зайшов за прилавок і забрав 111 доларів США з двох кас магазину. Коли жертва відкривала другу касу, Нава вдарив його ззаду. Нава наказав Гарібаю застрелити жертву, але Гарібай цього не зробив. Після того, як Гарібай і Нава втекли з пивом і грошима, потерпілий зателефонував 911.

Коли Гарібай і Нава повернулися до трейлера, вони похвалилися пограбуванням і поділилися пивом з іншими членами банди. Вони також розділили гроші між собою і Форі та повернули пістолет Форі (Justia, 2005b).

Тим часом поліцейські, що прибули на виклик 911, використали службових собак, щоб відстежити слід грабіжників від магазину до трейлерного парку. Коли Гарібай і Агірре намагалися покинути трейлерний парк, поліція спробувала зупинити їх на виїзді. Однак замість того, щоб зупинитися, вони кинулися навтьоки, змусивши поліцію переслідувати їх на великій швидкості по шосе. Поліція схопила Гарібая та Агірре після того, як зіштовхнула їхню машину з дороги. Під час обшуку з кишень Гарібая поліція вилучила 50 доларів. Вони також виявили, що у Гарібая та Агірре на тілі було витатуйоване число «13».

Тут членство в банді було ключовим для пояснення мотиву участі Гарібая в злочинах. Присяжні були уповноважені встановити, що Гарібай вчинив збройне пограбування під час «пивного походу», що в розумінні банди означало крадіжку пива для банди. Гарібай дійсно поділився пивом з членами банди на бандитській вечірці в будинку банди, позначеному цифрою «13».

Крім того, Гарібай здійснив пограбування разом з іншим членом банди, використовуючи «бандитську зброю», і обидва носили знаки приналежності до банди, татуювання «13» і футболки з цифрою «13». На підставі цих доказів присяжні могли зробити висновок, що збройне пограбування було скоєно в інтересах банди (Justia, 2005b).

Політичні впливи та політичний дискурс

Незважаючи на те, що *Tren de Aragua* стала частою темою президентської кампанії Дональда Трампа 2024 року, до грудня 2024 року було визнано, що вплив *Tren de Aragua* в США насправді був перебільшеним: банда мала постійні осередки за межами Венесуели лише в Перу та Чилі, і навіть мала обмежений успіх у налагодженні операцій у сусідній з Венесуелою країні – Колумбії.

Тим не менш, є надзвичайно символічним, що у січні 2025 року Президент Трамп розпорядився визнати *Tren de Aragua* іноземною терористичною організацією в рамках директиви, спрямованої проти банд і картелів.

Як наслідок, на початку лютого 2025 року США відправили першу групу мігрантів до в'язниці Гуантанамо після того, як Президент Трамп оголосив про плани розширити місця утримання мігрантів на цій базі. У короткій заяві Департаменту внутрішньої безпеки (DHS) йшлося, що затримані були саме членами *Tren de Aragua*. Десять затриманих були доставлені з військової бази Форт-Блісс поблизу кордону з Техасом на базу ВМС США на Кубі.

Висновки

Іспаномовні (латиноамериканські) вуличні та в'язничні банди становлять дуже важливий і знаковий феномен сучасного політичного дискурсу у США, а також соціального та економічного життя у цій країні.

Більшість з них – це, у першу чергу, *соціальні спільноти*, а в другу – банди у традиційному розумінні цього слова. Іспаномовні банди у США – це надзвичайно складне політичне та соціальне явище, яке характеризується динамічністю розвитку.

Іспаномовні банди у США діють не стільки для отримання прибутку (хоча останній, безумовно, є одним з пріоритетів), скільки для створення *колективної ідентичності*, яка конструюється

та зміцнюється спільним, часто кримінальним досвідом, особливо актами насильства та проявами соціального контролю.

Більшість з них спирається на міфічне поняття *спільноти*, концепцію команди та ідеологію, засновану на кривавій боротьбі зі своїм головним суперником (або суперниками), щоб підтримувати величезну, слабко організовану соціальну та кримінальну організацію.

References:

- CaseLaw (2014). *United States v. Rodriguez Aka.*
<https://caselaw.findlaw.com/court/us-9th-circuit/1677417.html>
- Court Listener (2023). *People v. Oliva.*
<https://www.courtlistener.com/opinion/9382802/people-v-oliva/>
- FBI (2011). *2011 National Gang Threat Assessment.*
<https://www.fbi.gov/stats-services/publications/2011-national-gang-threat-assessment>
- GovInfo (2014). *USA v. Jose Murillo.*
<https://www.govinfo.gov/app/details/USCOURTS-ca9-08-50483/USCOURTS-ca9-08-50483-0>
- Justia (1984). *Toussaint v. McCarthy.*
<https://law.justia.com/cases/federal/district-courts/FSupp/597/1427/1437717/>
- Justia (1994). *People v. Olguin.* <https://law.justia.com/cases/california/court-of-appeal/4th/31/1355.html>
- Justia (1996). *Armando Ramirez, Plaintiff-appellee, v. Jack R. Reagan; Charles D. Marshall, Warden; C.j. Johnson; jourden; R. Linfor; P.j. Dillard; Galbraith Bush; lawrence, Program Administrator at Pelican Bay State Prison; James Gomez, Director of Department of Corrections of Thestate of California.*
<https://law.justia.com/cases/federal/appellate-courts/F3/82/423/485819/>
- Justia (1997). *People v. Valdez.* <https://law.justia.com/cases/california/court-of-appeal/4th/58/494.html>
- Justia (2000). *People v. Staten.* <https://law.justia.com/cases/california/supreme-court/4th/24/434.html>
- Justia (2005a). *Johnson v. California.* <https://supreme.justia.com/cases/federal/us/543/499/>
- Justia (2005b). *Garibay v. State.* <https://law.justia.com/cases/georgia/court-of-appeals/2005/a05a1347-0.html>
- Justia (2009). *Quiroz v. Clark.*
<https://law.justia.com/cases/federal/district-courts/california/caedce/1:2009cv01131/194040/59/>
- Justia (2010). *Treglia v. Director of California Department of Corrections et al.*
<https://law.justia.com/cases/federal/district-courts/california/caedce/2:2009cv00352/187940/58/>
- Justia (2011a). *Quiroz v. Clark.*
<https://law.justia.com/cases/federal/district-courts/california/caedce/1:2009cv01131/194040/59/>
- Justia (2011b). *USA v. Oscar Rodriguez.*
<https://law.justia.com/cases/federal/appellate-courts/ca5/10-41123/10-41123.0.wpd-2011-08-16.html>
- Justia (2011c). *Cole v. Holder, Jr.*
<https://law.justia.com/cases/federal/appellate-courts/ca9/09-73625/09-73625-2011-09-22.html>
- Justia (2013). *United States v. Jose Murillo.*
<https://law.justia.com/cases/federal/appellate-courts/ca8/12-2645/12-2645-2013-01-29.html>
- Justia (2015). *US v. Oscar Rodriguez.*
<https://law.justia.com/cases/federal/appellate-courts/ca9/12-56368/12-56368-2015-03-18.html>
- Justia (2018). *Luzalbert Hernandez a/k/a Luz Albert Hernandez v. The State of Texas Appeal from 24th District Court of Victoria County (memorandum opinion).*
<https://law.justia.com/cases/texas/thirteenth-court-of-appeals/2018/13-17-00415-cr.html>
- Justia (2021a). *California v. Ramirez.* <https://law.justia.com/cases/california/court-of-appeal/2021/e074402.html>
- Justia (2021b). *People v. Foster.* <https://law.justia.com/cases/california/court-of-appeal/2021/b296856.html>
- Justia (2022). *Alejandro v. US.*
<https://law.justia.com/cases/federal/appellate-courts/cafc/22-1591/22-1591-2022-05-26.html>
- Justia (2024). *In the Matter of the Personal Restraint of: Zachary Steven Skone (Majority, Concurrence and Dissent).*
<https://law.justia.com/cases/washington/court-of-appeals-division-iii/2024/39087-0.html>
- Pyrooz, C. P. (2022). The Prison and the Gang. *Crime and Justice*, 51 (3). DOI:10.1086/720944
- Skarbek, D. (2014). *The Social Order of the Underworld: How Prison Gangs Govern the American Penal System.* New York: Oxford Academic.
- Yagunov, D. (2024a). Afroamerykanski bandy u SSHA: istoriya, transformatsiya, subkultura, iyerarkhiya, sudova praktyka ta politychnyy diskurs [African-American Gangs in the USA: History, Transformation, Subculture, Hierarchy, Case Law and Political Discourse]. *Evropský filozofický a historický diskurz* [European Philosophical and Historical Discourse], 10(4), 5-31. DOI: 10.46340/ephd.2024.10.4.1 [in Ukrainian].
- Yagunov, D. (2024b). Bili supremacystski vyaznychni bandy u SSHA: pokhodzhennya, subkultura, ideolohiya, iyerarkhiya ta sudova praktyka [White Supremacist Prison Gangs in the US: Origins, Subculture, Ideology,

Hierarchy and Judicial Practice]. *Politychne zhyttya* [Political Life], 4, 27.
<https://doi.org/10.31558/2519-2949.2024.4.4> [in Ukrainian].

- Yagunov, D., Melnychuk, T., et al. (2023). (2023). Vyaznychna banda yak «brend» (ohlyad neformalnykh vyaznychnykh iyerarkhiy u suchasnykh penitentsiarnykh systemakh) [Prison Gang as a “Brand” (Review of Informal Prison Hierarchies in Modern Penitentiary Systems)]. *Politychne zhyttya* [Political Life], 2, 47-56.
- Yagunov, D., Polovyi, M. et al. (2023). Fenomen neformalnykh vyaznychnykh iyerarkhiy ta symulyakr vyaznychnoyi subkultury u suchasnykh vidnosynakh vlady [The Phenomenon of Informal Prison Hierarchies and the Simulacrum of Prison Subculture in Contemporary Power Relations]. *Evropský politický a právní diskurz* [European Political and Law Discourse], 10(4), 5-51. DOI: 10.46340/eppd.2023.10.4.1 [in Ukrainian].